

taget, men med en større Mandsstyrke, saaledes at Gjennemførelsen af denne Ordning vilde udkrævet et Tilskud af Statskassen af 60,700 Rd. aarlig. Denne Sum faae Justitsministeren sig ikke istand til at tilveiebringe; han forhandlede længe med Indreministeren derom og nedsatte sin Forbring til 50,000 Rd., men Indreministeren meente, at Statskassen kun kunde give 30,000 Rd., og derved blev Sagen staaende indtil Efteraaret 1859, da Justitsministeren tilskrev Kommunalbestyrelsen, at Forbringerne til Statskassen maatte nedsettes, fordi han ikke kunde tilveiebringe den Sum, som den foreslaaede nye Ordning vilde udkræve. Kommunens Bestyrelse tog derfor Sagen under hderligere Forhandling og androg paa, at der maatte gjøres Forslag til en Reform, som vilde koste noget Mindre. Det nye Kommissorium til at tage Sagen under Forhandling udstedtes i Januar 1860; men nu var der kommet en ny Side af Sagen frem, som ikke tidligere havde været under Forhandling. Den hdre Anledning hertil var vistnok de Ordener, der fandt Sted i Kjøbenhavn i Begyndelsen af 1860; man kom derved til at diskutere, om den vilkaarlige Straffemyndighed, som var indvornmet Politidirektøren, burde vedblive, og der blev gjort Forslag om at oprette en særlig Domstol for Politiforfeelser. Kommissionen afgav sin anden Betænkning i December 1860, hvorved det Tilskud, der krævedes fra Statskassen, var nedsat til 38,000 Rd., altsaa den samme Sum, som findes opført i det foreliggende Lovudkast, og tillige var den anden Side af Sagen, som jeg nys nævnte, kommen ind med under Forhandling. Efterat denne Betænkning havde været til Kommunalbestyrelsens Erklæring, forelagde Justitsministeren ifjor Folkethinget et Lovudkast, som for største Delen handlede om Drettelsen af den nye Politidomstol, og kun i et Par enkelte Paragrafer beskjæftigede sig med selve den nye Politiorbning. Folkethinget nedsatte et Udvalg, som henimod Slutningen af Samlingen afgav sin Betænkning. Udvalget var blevet enigt om at henlægge den Deel af Lovudkastet, der handlede om Politiorbningen, fordi man ikke fandt den ganske tilfredsstillende, fordi man troede, at der burde optages noget Mere i Loven af selve

Ordnningen, end sseet var; man havde derfor blot behandlet den anden Side af Sagen, Spørgsmaalet om Drettelsen af en ny Domstol for offentlige Politifager. Dette Forslag af Folkethingets Udvalg blev saa vedtaget i Folkethinget og bragt til Landstthinget, hvor det ankam i de sidste Dage af den forrige Samling; men det vandt ikke Landstthingets Bifald, og da man ikke havde Tid til her at behandle Sagen vidtloftigere, blev den under Behandlingen forkastet. Justitsministeren har nu iaar, den 7de Novbr., forelagt dette Landstthing to Lovudkast, det ene om offentlige Politifagers Behandling, som iafte blev afgjort, det andet er det Lovudkast, der har været Gjenstand for nærværende Udvalgs Overveielse. Udvalget har naturligvis ikke kunnet betragte det som sin Opgave at gaae hele den lange Vej tilbage, som den Sag har gennemløbet, og undersøge selve det Spørgsmaal, om nu virkelig den nye Ordning i alle Henseender vil være hensigtsvarende. Dette er Noget, som Udvalget paa ingen Maade havde Tid til, eller som det tiltroede sig Evne til at kunne bedømme; det vil først en senere Erfaring kunne godtgjøre. Der er desværre i den senere Tid, baade i London og i Christiania, hvor det samme System er indført, som vi nu her ville forsøge, nemlig et baade Dag og Nat patrouillerende Politik, gjort den Erfaring, at det nye Nattepolitik ikke er saa godt som det gamle; men denne Erfaring er baade for frisk og for enkeltstaaende til, at man kan tillægge den en saadan Vægt, at man derved skulde lade sig affrække fra at gaae ind paa det nye System. Ganske vist har det maattet forekomme Udvalget under dets Overveielser, at den Mandsstyrke, hvormed man vil bevogte Kjøbenhavn om Natten, er saare ringe, og jeg ibetmindste vilde ikke blive overrasket, hvis man om nogle faa Aar fandt, at det var nødvendigt at forsøge denne Styrke ikke ubetydeligt. Men at Daggpolitiet vil vinde overordentligt ved den nye Ordning, ved at et bestemt, ikke ubetydeligt Antal Mennesker, omtrent 60 Mand, bestandig er i Bevægelse paa Kjøbenhavns Gader til alle Dagens Tider, maa Enhver, der har levet nogle Aar i Kjøbenhavn, lettelig kunne indsee. Udvalget har altsaa kun beskjæftiget sig med at skjønne, hvorvidt de Grundtræk af den nye